

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XII. Magnum nobis animum & robur accedere debere in
tentationibus, eo quod nos Deus adspiciat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

tius, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum.

CAPVT XII.

Magnum nobis animum & robur accedere debere in tentationibus, eo quod nos Deus adspiciat.

MVLTVM etiam profuerit ad vires & animum in tentationibus colligendum, & strenue pugnandum, si attendamus Deum nos adspicere. Dum miles strenuus cum hostibus pugnat, & aduertit Regem vel Imperatorem se adspicere, & eius valore delectari sumit novos animos & audaciam in pugnando; idem & vere in certaminibus nostris spirituales accedit. Quando ergo contra tentationes decertamus, nobis persuadere debemus nos in theatro quodam circumdatos ab Angelis & tota cœlesti curia esse, qui exitum prælij præstolantur, & lucra & pugna nostræ præsidem & iudicem esse omnipotentem Deum. Idque à Sanctis consideratur, se fundantes illo Evangelij: *Et ecce Angeli accesserunt & ministrabant ei.* Pugnam illam & certamen spirituale Christi cum diabolo Angeli adspiciebant, eoque confecto, cœperunt ei seruire, & triumphum canere.

De sancto Antonio legitur, quod quodam tempore à Dæmonibus flagellatus, & conculcatus, oculum attollebat, videbatque cellæ rectum diuidi, & radium intrare, cuius præsentia omnis illa Dæmoniorum turba fugit, & dolor vulnerum cessauit, & dicebat suspirijs & præcordijs adductis ad Dominum tunc illi apparentem: Vbi eras, bone Iesu? Vbi eras, dum tam male me Diaboli haberent? cur initio pugna non hic adfuisisti, vt impedires, & vulnera mea sanares? Cui Dominus respondit: Hic à principio fui, sed adspexi, quomodo te in pugna habebas, & quia strenue pugnaisti, semper tibi auxilio ero, & te per totum terrarum orbem celebra-

Rodriguez exercit. pars 1.

ri faciam. Sic vt Deo & Angelis, & totius cœlesti spectaculum sumus. Quis ergo non sumet animum, vt coram tali theatro magnis viribus & animo non pugnet.

Præterea, dum dicitur, Deum nos adspicere, idem est, ac si diceretur, Deum nos sanare. Ideoque nobis ulterius progrediendum, & considerandū, quod non solum nos Deus adspiciat vt iudex, vt præmiū & brauium det, si vincamus: sed & id facit, vt pater & patrius, vt auxiliator & fauorem suggerat, vt victores euadamus. *Oculi enim Domini contemplantur uniuersam terram, & præbent fortitudinem.*

2. Para. 16. 9.
Psal. 15. 3.

Quoniam à dextris est mihi, ne commouear. Quarto Regum libro narratur Syriæ Regem misisse omnem suum exercitum cum curribus & equis ad ciuitatem Dothaim, in qua erat Propheta Elisæus, vt eum caperet. Et quod surgens mane famulus eius Giezi, & tantam videns multitudinem, ad Elisæum accurrerit, indicans, quid accidisset, & dicens: *Hæu, hæu, hæu, Domine mi, quid faciemus?* putabat enim omnia iam perditâ. Dixit illi Propheta: *Noli timere, plures enim nobiscum sunt, quam cum illis:* petijtque à Domino, vt oculos illi aperiret, vt videret. Aperit illi Deus oculos, & videt totum mundum plenum equitibus & curribus igneis ad eos defendendos, quo viso valde confortatus est: quod & nobis ad idem seruire debet. *Pone me iuxta te, & cuiusuis manus pugnet contra me,* dicit sanctus Iob. Similiter Propheta Ieremias: *Dominus autem mecum est, quasi bellator fortis, idcirco, qui persequuntur me, cadent & infirmi erunt: confundentur vehementer.*

4. Reg. 6. 16.

Iob. 17. 3.
Ierem. 20. 46.

Sanctus Hieronymus in illud Prophetæ: *Domine vt scuto bona voluntatis coronasti nos.* Dicit, notandum esse, in mundo aliud esse scutum, aliud vero coronam: apud Deum autem idem est, scutum & corona: dum enim nos Deus scuto suo bonæ voluntatis defendit, nobis auxilium & protectionem adferens, hoc eius scutum & defensio nostra est victoria & corona.

Hieronymus.
Psal. 5. 12.

Si Deus pro nobis, quis contra nos.

Rom. 8. 31.